

Список використаних джерел:

1. Панасюк В., Бурденюк Т., Мужевич Н. Особливості цифрової трансформації обліку. *Галицький економічний вісник*. 2021. № 1. С. 70-76.
2. Спільник І., Палюх М. Бухгалтерський облік в умовах цифрової економіки. *Інститут бухгалтерського обліку, контроль та аналіз в умовах глобалізації*. 2019. Вип. 1-2. С. 83–96.

ПАНДЕМІЧНИЙ ШОК ЯК КАТАЛІЗАТОР ФОРМУВАННЯ ЦИФРОВОЇ ОСВІТНЬОЇ ЕКОСИСТЕМИ

Стадник Г. В., канд. екон. наук, професор, Щербатий Є. І., магістр, Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова

Пандемічний шок вплинув на всі країни та на всі сторони суспільного життя. Під його тиском триває переосмислення ролі й місця вищої освіти, як у соціальній, так і економічній сферах. При цьому розбіжність факторів формування попиту та пропозиції на ринку висококваліфікованої праці, наявність лага, пов'язаного з отриманням освіти, об'єктивно приводять до потреби в дієвих механізмах, спрямованих на узгодження системи освіти з реальними потребами сучасної економіки.

Вища освіта в умовах глобалізації радикально змінюється. Принципові суспільні зміни останніх років суттєво вплинули на теоретичні дослідження щодо перспектив діяльності вишів.

Актуальність даної теми обумовлена такими обставинами.

1. Функціонування організацій вищої освіти України протікає в складних умовах економічної стагнації, зростання державного боргу, зниження рівня платоспроможності населення.
2. Зростає рівень невизначеності поведінки економічних суб'єктів – держави, бізнес-структур, домогосподарств.
3. Аналіз сучасної практики керування організаціями вищої освіти на макро-, мезо- і мікрорівнях демонструє низький рівень погодженості, суперечливість інструментарію, застосовуваного суб'єктами різної інституціональної природи.
4. У регіональній вищій школі розвиваються слабо керовані конкурентні процеси, не збалансовані інтеграційними.
5. Помітна недостатня розробленість теоретичних положень, що обґрунтовують ефективний внутрісистемний і зовнішній інструментарій керування організаціями вищої освіти.

На нашу думку, відповіді на зазначені виклики можна знайти, спираючись на положення сучасної інституціональної теорії, зокрема, на використання міждисциплінарних досліджень.

У наш час активно використовується екосистемний підхід стосовно системи освіти у зв'язку з її швидкою трансформацією і переходом на цифровий формат функціонування.

Концепція цифрової освітньої екосистеми з'явилася відносно недавно і пов'язана з проявом низки факторів:

- пандемія COVID-19 виявилася головною причиною переходу на дистанційну форму навчання, яка прискорила процеси інтенсивного розвитку цифрових освітніх технологій та формування ринку онлайн-освіти;

- випереджальний розвиток ринку онлайн-освіти в Україні та світі викликав гостру конкуренцію між гравцями, що в підсумку веде до збільшення обсягу інвестицій в онлайн-сектор економіки, інновацій і підвищення якості запропонованих онлайн-освітніх послуг;

- інтенсивний розвиток цифрової економіки активно змінює вимоги до підготовки кадрів, зокрема, висуває на передній план проблему розвитку цифрових компетентностей і гнучких навичок, що обумовило об'єктивну необхідність трансформації традиційної системи освіти;

- темп соціально-економічних змін, який нарощується, обґрунтував доцільність розвитку мережної інфраструктури освітнього середовища, заснованої на інтелектуальній платформі та цифрових інструментах передачі знань, а також контролю їх освоєння студентами;

- активний розвиток онлайн-освіти спричинив зростання конкуренції між ІТ-компаніями, освітніми організаціями й іншими стейкхолдерами, що призвело до індивідуалізації навчального процесу і поширення різноманітних освітніх траєкторій.

Головними системними елементами цифрової освітньої екосистеми є такі складні структури:

- стейкхолдери;

- технологічні платформи, що дозволяють розробникам утворювати свої освітні продукти та взаємодіяти з іншими стейкхолдерами;

- цифрові технології (інструменти), які являють собою різні інтерактивні модулі, додатки, сервіси, що допомагають педагогам розміщувати навчальні та контрольні матеріали в електронному середовищі;

- необмежені споживчі сегменти й ін.

Усі ці підсистеми певним чином взаємодіють одна з одною. Таким чином, цифрову освітню екосистему можна характеризувати як інфраструктуру, що створює певні умови для забезпечення взаємодії всіх учасників цифрового простору.

Цифрова освітня екосистема має низку характеристик, які можна описати в такий спосіб:

- система освіти працює у вигляді гнучких і практикоорієнтованих освітніх форматів;

- утворення та розвиток мережної структури стає об'єктивною необхідністю, коли стираються кордони між університетами, школами, бізнесом і органами державної влади та управління, а також місцевого самоврядування

- у мережній структурі має місце обмін знаннями, до яких мають доступ усі учасники;
- керування на основі Big Data;
- використання цифрових технологій та інструментів для професійного й особистісного зростання.

Ключовим завданням цифрової освітньої екосистеми є не стільки максимізація ринкової капіталізації віртуального формату навчання, скільки підвищення рівня та якості життя, створення умов для підвищення доступності знань для тих, хто навчається.

ДО ПИТАННЯ УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

Стемковська І. В., ст. викладач, Саранчук М. І., студент ВП НУБіП України «Бережанський агротехнічний інститут», м. Бережани

В умовах адаптації бухгалтерського обліку в Україні до міжнародних стандартів він має бути орієнтований на забезпечення оперативною інформацією всіх суб'єктів управління, а також підготовку інформативної бухгалтерської звітності для інвесторів та кредиторів. Одним із найважливіших факторів, які впливають на результати діяльності кожного підприємства, є наявність основних засобів, без яких неможливо уявити виробництво продукції (товарів, послуг) [1, с. 76].

Ефективне використання основних засобів зумовлює необхідність впровадження на підприємстві науково-обґрунтованої системи обліку основних засобів, яка б відповідала вимогам управління. Система бухгалтерського обліку виступає джерелом економічної інформації, яка необхідна керівній ланці підприємства для своєчасного реагування на вплив зовнішнього середовища [4, с. 76]. Від правильності документального оформлення надходження основних засобів залежить весь подальший процес обліку та використання основних засобів на підприємстві.

Проблемним на сьогодні є питання ведення первинного обліку основних засобів, точніше типових форм первинної документації з обліку їх наявності та руху. Так, з часу затвердження пакету типових первинних документів з обліку основних засобів відбулися істотні зміни в організації їх бухгалтерського обліку. Проте змін у типових документах з обліку основних засобів не прослідковується.

Дослідження змісту первинних документів і реєстрів з обліку основних засобів свідчить про те, що, з одного боку, вони містять застарілі показники, які не формують підсумкової інформації, а разом із цим у них відсутні показники, необхідні для складання звітності, тому носії інформації з обліку основних засобів потребують удосконалення як за складом, так і за змістом.

Ми поділяємо думку науковців, що первинна облікова інформація про наявність, рух, капітальний ремонт та інші операції щодо основних засобів відображається в численних спеціалізованих реєстрах, постійні реквізити яких